

DIURNALU GLUMETIU. SOCIÁLE-POLITICU-TOCU.

Fóia acést'a ese tóta Marti sér'a,
— dar prenumeratiunile se priimescu
in tóte dílele.

Pretinlu pentru Ostrunguri'a: pre ann
8 fi. pre 1/2 de ann 4 fi. pre unu tri-
luniu 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre ann 10 fi. pre 1/2 de ann 5 fi.
pre unu triloniu 2 fi. 50 cr. in v. a.
Unu esemplariu costa 15 cr.

Tóte siodieniele si bani de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. tacse timbrale.

Ce n'am sciutu.

— Canteen nou, pe aria si mai nóua. —

Eu sciam, ca 'n asta tiéra
Sunt multi prosti si ingamfati,
Pistriti, ce se 'ntrecu in svara,
Tiritori si renegati!

Mai sciam, ca multi (de-o vreme),
D'intr'ai nostrii s'au ciulitu,
Si de-atunci poporul geme
Parasitu si seracitu!

A-poi mai sciam eu éra,
Ca dreptatea-au amortitu,
Si ca biét'a nóstra
De straini s'a napaditu!

Si sciam eu fórté bine,
Ca adi fratii-su invrajbiti,
Insfelati de limbi straine,
Si in tabere 'mpartiti!

C'unu cuventu sciam c'a-nume
Multi ar vrè, ca sa slabimu,
Si sa fimu de risu la lume,
Si-a-poi pe rondu sa perimu!

Dér' ca 'n Blasfu, in Rom'a mica,
Adi si bravulu archiereu
Inca sa soie de frica,
Ast'a n'am sciut-o, Dieu!

Tiopulu.

Francisc Hovorko

Gur'a Satului in diet'a Ungariei.

— La fabricările si svircoliturile d'in urna. —

Lucrulu naibei!

Érá pe a-ci s'o patiti!

— Ei, si cumu? — veti intrebá care-va.

— D'a-poi asie, — respundu eu — ca acusi
n'aveati cine sa vi referedie *fidelu* si cu credintia,
despre cele ce se ispravescu in diet'a poterniciloru
de la Pute-a-pesté, ca-ci dandu de veste modernii
„liberali“, ca eu i cam *tieselu*, *aretandu-i la lume si*
tiéra asie precumu aieve sunt, se pusera mai ade-
unadi si amutiara pe unii si pre altii, ca sa ghicésca
unu modru óre-care: „*cumu ni-aru potè intierca, mai*
alesu pre mine, de a nu mai avè indresnéla si dreptu
a strabate in cioroborulu loru,“ ca asie a-poi Mariele
loru sa póta scapá pe usioru de gur'a mea.

Se intielege, ca de locu s'au si aflu *ómeni de*
specialitate, d'intre cari mai tare s'a destinsu Cehulu
Czérna-Toni. — Mari'a Sa adeca se sifricá cum-
plitu, ca sa se fabrice o lege, pr'in care „*sa se porun-*
césca aspru toturorú diaristiloru (la aplicare, firesce,
sa se intieléga numai diaristii romani,) a nu mai avè
dreptu de a intrá in casa tierii unguresci neci macaru
pe hornu, ca-ci este spre pagub'a si ruinarea „Nagy
Magyarország“-ului, ca sa scé lumea si tiér'a, ca ce
svatuiescu si ce ispravescu a-colo parintii patriei eschi-
sivu numai a lui Pist'a.“

Si acést'a epocala lege mai ca érá sa se si
priimésca, déca cumu-va unor'a mai politici si nu li
veniá ap'a pe urechi, temenduse, ca voru pati
mai uritu decátu hiesiulu ministru ungurescu de
hascule, cu ordinatiunea relativu la ajutorarea scó-
leloru si gimnasieloru romanesci, ca adeca déca s'ar
si fabricá o astu-feliu de lege schidola, totusi nu
voru ajunge la scopu, ca-ci de mine nu voru scapá

ori cumu s'ar busumflá sí hoscocorí, — deci, *pentru de ocamdata* déra, abdisera cu marinimositate de aceste infricári copilaresci sí adeca lasara pre *Cehulu* in sfírla.

Dieu mare perdere pentru tíer'a unгурésca sí pana s'a mai potè fabricá o asemene lege; dér' pe semne asíè recere diplomati'a inalta. . . .

Ve poteti deci inchipuí, cà déca admirabilií fabricatori de legi ai tíerii unguresci, mai au dreptu sí sufletu a omóri vremea sí cu fabricarea astor-feliu de legi de lume, atunci nu mai este neci o indoiéla, cà tíer'a unгурésca acusi va se cuce-résca intregu resaritulu Europei, ba va pune in uimire popórele sí va servi de modelu la lumea tóta.

* * *

Astu-feliu déra mai cà neci eu nu asi avè sà vi referezu alt'a, decátu cà sí acum'a, ca de candu s'a inceputu lumea „liberala“, parintii patriei eschisivu unguresci, macina sí faurescu, pe scurtu, fabrica la legi, de merge fumú.

O bubitia inse totusi i genéza, mai alesu pre fahniculu jupanu ministru a íspravuriloru d'in laintru, pre care lu-dóre, ce-lu dóre, — adeca lu-dóre, cà romanii nu se spariara neci o léca de amenintiárele sí fragmentaturile lui de mai adenadi.

D'a-poi bagséma 'e dreptu, cà noi ni-amu cam dedatu cu sberaturi cocisiesci sí amu mai auditu noi amenintiári, sí totusi n'am capetatu friguri de ele.

Astu-feliu déra am sperantia, cà li a trece sí domnialoru loru acusi.

* * *

Dér' bre. . . . Sà vedemu cumu s'a inchieiatu svatulu celu de tíera-mantuitoriu?

Bine sí nu pré!

Bine, cà modernii „liberali“ acum'a credu, ba se sí mandrescu, cà in urma sí in códa numai ei fericira tíer'a unгурésca sí o facura atátu de vestita precumu e asta-di, pentru-cà numai ei avura ne mai pomenitulu curagiu ungurescu a fabricá in câte-va septemani atáte legi, câte li mai trebuia, fore de a fi controlati, séu celu pucinu conturbati de „restoratorii de staturi,“ de „rebelii dáco-romani.“

Reu inse, cà chiaru pe candu erá sà sune ór'a a 11 (adeca pe candu revine sí mintea romanului) incepura a se miscá sí a se desamortí sí cei oportuni. — Adecu pe candu domni gandeau, cà na acum'a o potu sterge frumosielu, chiaru atunci incepura sí deputatii romani cu galuscele cele mai sgrontiuróse sí cu zém'a (ciorb'a) cea négra (a tekete leves).

Urmá adeca o plóia gróznica de interpelatiuni.

Se 'ntielege, cà bombele interpelatoriloru fece mare háboruság intre domnii acumu mai siguri de-a potè viscá.

Da, cà-ci ministrii fura luati pe rondu la strai-la. — Unulu adeca interpelá pre ministrulu de íspravuri, pentru canfile unoru catielandrii, cari cortesiescu *oficiosu*, ca sà prinda balici pentru „liberali, plesnindu in facie-i acele frumóse apucaturi; altulu de alta parte luá la hâti pre ministru preste deficitu, sí mi-ti-lu stroflocá, pentru minunatele terguri cu

padurile tíerii; éra altulu mi apucá la jocu pre minisrru de strimbatate, pentru sugrumarea sí eschiderea d'in totu loculu a limbei romane; de abié gatá acest'a incepú altulu cuptusindu éra pe hirestulu ministru amenintiatoriu, pentru poruncile date in tréb'a omorirei societátiloru neunguresci, sí asíè mai de parte.

Pe scurtu, jupanii ministri o patira alu dracului. . . .

Alta-di, candu vení a-poi rondulu pe ei a respunde, sà fi vediotu ce cioroboru se facú. . . .

Gandeam cà me afiu intr'o ginagoga jidovésca.

Responsurile, ca de rondu, fura càtu s'au potutu mai cu forfoi. Mamelucii aplaudau sí intrerumpeau pre ministrii cu „*ugy van, helyes*“ s. c. l.

Ce sà ve mai spanu, decátu cà mamelucii au priimitu responsurile, cà adeca domnii ministrii au dreptu.

Astu-feliu a-poi se facú érasí linisce sí presiedintele incuia sesiunea a trei'a, — sí dóra ultim'a — a dietei tíerii unguresci, cine scie pana candu.

Eu déra inca ne mai avendu ce cautá mai multu pe a-colo am re'tornatu spre tíera, cu scopu de-a cortesí pentru *liberali*. . . .

Sà ne vedemu in pace!

Corespondintie.

Epistóla confidentiala càtra Gur'a Satului.

Bükény, in luná kortesilor, ánul domnyilor.

Frácese sí kuszkre Gurászátuluj!

Prekum binye styij, jeu am foszt si rumin máre; dáre nyimik nu ám putat haználuji náczijéj rumunyéscs, kécs si ruminyi si domnyi styijau binye kitzsz jeu gyzse puczín tudományos in lukrurife gyzse szkriszori gyzse lézs. — Vezendume décs in ácsese imprezsurér, csé ám potut fácsé mai ku mincse, gyzsekit sze me szvetujészku sine ám ávut máj áprape gyzse minye, káre ápoj máu inveczát ká sze me duk la o vrezsitarje bune, káre gyzsá buneszáme mnyia szpunte ungyij bubá.

Me duszjéj décs lá bába Násztásziá gyin Vaszojá, si já im szpusze, ke tatese hibebe zsácsé in képenyágul mnyieu esel venet ku guler rosu si kuptusit gálben; asádáre, dáka vreu sze szkáp gyzse tacse gindurife si vreu sze fiu domn máre, átuncs szém intork kepenyágul. . . .

Jeu dáre am primit szvátul jéj si in ánul 1872 ám si plekát la Arad, ká sze áflu un szaben bun. —

Érkeszind jeu akolo gyzse lok am si vezut un czégér asá numit la *Keczel* a mestyeruluj Péter celui indrecsit, káre áre un leginy si mai indrecsit, pe asá kemát *Ta Bandy*. —

Me hág dáre lá jel, ká sze me turgujészku jéj, ke áuziszem gyzse la mulcz, ke numáj jéj pot styimbá kepenyágu mnyieu gyzse nenorocsire.

Intrend me prezentuluj szpujinduli, ke jo ám foszt árgyzsilán, csár gyzsin fundul árgyzseluluj, styi akolo gyzse linge Mynyis, dáre ákumá véd ke gyzse árgyzselény nuj binye, pentru ácséja jo vreu sze me fák ungréán, sí décs ká sze nu me kunaszke nyime, ke cse misz si gyzse ungye misz, vreu szém sztremut nárávu si portul, pentru acséja ám ádusz ácsészt kepenyág la renováctie, ágyzseke, kászel fácsesz divatos.

Ta Bandy áuzind ácseszte táre száu bukurát si luend kepenyágu gye lok láu dát in lukru.

Dupe-cse száu intorsz si reperát kepenyágu ágyzse ke dupecse, száu fekuu torkát, ágyzse ke rosálbverde, *Ta Bandy* máu dusz la Péter, mestyerul esel máre, unde in lok de plata máu zsúrát pe ápe si pe uszkát, ke sze remen aplecátá lor szluguze, sí sze implineszk tacse cse vor voji jéj, járe jéj máu fagaduit, ke vor fácsé ká sze fiu alész gyzse domn asá gyzse máre, gyzse kit nics jo noj priesepe kum ám ájunsz pené akolo.

Jo mám dátú dáre drá . . . guluj *Ta Bandy* si gyzse átuncs nu jeszese domn maj máre gyzse kit minye in tot szátul. — Gyzse átuncs mnyiau kreszkut burtá, ám foszt gyzse muleseori dupe use ungyzse jerau domnj márj; pe skurt, gyzse átuncs nyime nu kucsázo szem deje titulus máj mik gyzsekit Márjászá, — si ápoj, csé jeszte máj bun, szub kepenyágul intorsz, jo fák csém pláse mnyije, ágyzseke si máj szkurt, jo in vreme farcese skurte nu styin kum, kum nu si pr'in cse norok, gyzsintrun notáresucz, fere gyzse a mai luá in mana vr'o kárese, áfáre gyzse sele de 32 sí 52, m'am trezit fiszolgabireu okos, kit nam áflij páreke.

Pentru áseje dáre, fráse si kuzkre, vezend ke tu farcese táre gyáj sztrikát, jo ká domn máre si preluminát, vin sze cse mentujeszke pre csinye gyzse prepásztijá cse te áscsápte. Ánume vezend ke sze apropie járe álezserile gyzse deputáczi si tu inke nu jesty iuskrisz in pártidá nózstre liberále, me grebeszk ácz dá szváturile mele kuzskresty, ke ádéka tu sze cse lás gyzse politiká gyzse pene ákumá si sze cse fács, ká cséj máj mulcz, liberális, fiind ke nu máj tu si inke kiezvá fánátics nu száu inszcrisz kásze kápece tyuszturij mári.

Jo pene ákumá ám si dát poruncs ászpre ofiesiosz ká tocz szesze inskrijo de liberali, ke dáke nu, átuncs váj gyzse kápuł lor. Ásádáre vom áve pártida máre si décs me vécz pocse álezse ákumá pre minye, gyzse deputát.

Gindescetye dáre, frácsé, cse máre norocsire cse áscsápte déka voj fi álesz jo gyzse deputát. Gyzse lok cse fák skrijetor la minye kásze kestyizs si tu csevá práksze.

Ám nyegyesyge dáre ke vei ászkultá gyzse csel máj betrin si cse vei fácsé liberáliszt, si véj kortesi pentru minye.

Gyzse áltmintreá s. c. l.

Nákipirozá Mikendy.

om vestit.

P. S. Csár kind ám vojít sze eszpedez skriszarea ácsástá, (szub numer si in forme oficiasze, ká si kortesijeje de májadeunez, ká ádeká sze nu plátészk posztportal) áuzij ke fánáticsii gyzsin árgyyszál járe áu hoterit pasivitáce si ke vor bujtogathi si pre noj ke sze fim pasivi.

Au máiná miá! Atuncs pácsé gyzse minye.

Pentru Domnedieu, nu kumvá sze szpuj kujva, ka sze ne fasem pászivi, ke ápoj váj si gyzse kápuł teu.

N. M.

Concursu.

De óra-ce prima-vér'a tóta natur'a se infrumsetiéza, ér' crestinii, mai alesu pe serbători mari, matura colbulu de pe paretii și variuescu casele, pentru ca să fia mai frumóse și atragetórie; de óra-ce localitátile unde se predica cuventulu lui Domnedieu cu atátu mai vertosu trebuie să fia d'in candu in candu curátite, fiindu-cà a-colo se aduna cercandu-si adapostu sufletescu toti crestinii; si a trei'a óra érasí de óra-ce si càtra slugitorii lui Domnediu, cari vestescu evangeli'a trebuie să fimu cu reverintia, — pr'in acést'a se escrie concursu cu terminulu celu mai scurtu: pentru unu individu, care să mature colbulu (pravulu, pulbarea) de pe paretii și icónele basericei catedrale d'in Aradu.

Condițiunile:

1. Maturatoriulu se aibe o scara la scopu-ducetória și o peria lunga 'n códa.

2. Se produca testimoniul de calificatiune de la cutare academia de pravutu, și o dechiaratiune, cà pe Rosaliele romanesci si-va finí servitiulu.

Renumeratiunea:

Se va denumí de epitropu onorariu alu basericei, și spre distingere i-se va dá unu scaunu, de-a drépt'a epitropului primariu, de câte ori va cercetá baseric'a.

Recursele se voru adresá: Fratiloru de cruce „Tand'a și Mand'a“ in Aradu, palazzo „Gura Satului.“

Poesia contimporana.

„Cátu esci de juna sí de frumósa!
Cáta noblétia 'n faci'a ta!
Privirea-ti blanda sí schinteiósa
Electriséza anim'a mea!

Pletele-ti d'auru plutindu rebele,
P'acei duoi umeri rotandi de nea,
Te represinta vederei mele,
Ca p'unu faru sacru, ca pe o stea!“

„Iubite, draga, p'in poesie
Vedu, cà d'in sufletu tu me iubesci,
Si de aceea o *palaria*
Te rogu chiaru asta-di sà-mi terguesci!“

„Frunte, sprincene, genile tale,
Perfecte, trase ca d'in penelu,
Iti dau aspectulu unei vestale,
Unei madone de Rafaelu !

Obraji-ti rumeni ca trandafirii,
Buzele tale, róua d'in ceriu,
In sfer'a dulce a fericierei
Linu me trasportá candu ti le ceru!“

„Apropo, draga, pudr'a-mi carmina,
Sapunu de pete d'in celu vestitu,
Pasta de gura sí glicerina,
Tóte d'o data s'au ispravitu!“ . . .

„Tali'a-ti mica, desmierdatória,
Siniu tei fragedi ca duoi bujori,
Te facu o nimfa farmecatória,
Unu anger mandru plutindu pe nori!“

„Nu-ti uitá vorb'a. Sà-mi iei indata
Matasa fina, ultimu fasonu,
Sà-mi facu o rochia lunga, turbata!
Numa-'n pliseuri sí cu juponu! . . .“

„Ai mani micutie, ca de papusie,
Pe care vecinicu le-asi sarutá,
Corpu mandru, falmieu, sí piciorusfe,
Ce pe ori-cine ar incantá!“

„Mai serie 'n lista manusi sí ghete,
Bombe, cu tocuri de siépte coti,
Cà-ci am placere d'intre cochete,
Sà casee gur'a la mine toti!“

„Dér' acea vóce melodiós'a!
Dér' acelu sufletu castu, virginalu!
Déra zimbirea-ti deliciós'a!
Dér' . . . esci in totulu unu idealu!

Esci o figura, esci o icóna,
O frumusetie fore rivalu,
Incátu guriti'a-ti, ca o bombóna,
Ar stinge setea chiaru lui Tantalu !“

„Ca taca-ti gur'a! Nu-mi place mie,
Asiè cuvinto seci, de amoru, —
Altor'a canta in poesie, —
Er' mie . . . mie un *Luis-d'or!*“ . . .

Gim. Sir-Kock.

Talmesiu-balmesiu.

A-supr'a portii de la casele varmegiei Aradului, de mai multi ani s'a potutu vedè unu chipu cioplitu d'in lemnu, ce representá dieit'a dreptáitii d'in mitologia, adeca unu chipu de femeia cu ochii legati cu o naframa, in man'a stanga cu cumpana, ér in drépt'a cu sabia.

De unu tempu inse cumpan'a si legatóri'a de la ochi la acea dieitie — cumu, cumu nu, — au disparutu, si asta-di ea a ramasu numai cu sabia 'n man'a drépta, adeca fore legatérie la ochi si fore cumpana.

Ce curiosu jocu alu naturei!

Ce caracteristica nimerita a situatiunei de asta-di!

Amintirámu in Nr. trecuta, ca unii domni oficianti de la administratiune, ba chiaru si hibesiulu vic'ispanu *De Baiu-da* d'in varmegia Aradului, au luat u lumea in capu, colindandu d'in satu in satu — asiè d'in intemplantare — pentru a prinde alegatori in partid'a liberala, — si ca firesce, — pe totu locul a patra amaru s. c. l.

Acumu aflámu, ca potornicii *neresponsabili*, incepura propagand'a *chiar ex offio*, facondu pressia a supr'a notariloru cu feliu de feliu de amenintári, incatu insusi ai loru se scandalisadia si i batjocorescu in diarele loru; ma dílele trecute falnicii cortesii publicara si o lista de a comiteteloru liberaliloru, unde vediurámu numele a mai multoru barbati cinstiti de-ai nostri, despre cari nu presupuneamu a fi intrati. —

Cerandu a-poi mai in adinsu, am aflatu, ca *cei mai multi romani insemnati in acea lista, nu au intratu in partid'a liberala, ci li se publicara numele fore scirea si in voirea loru, cu scopu de a seduce pre unii si pre altii.* —

Departe amu ajunsu!

Ni se scrie de la Déy'a, ca unii conducatori mari ai romaniloru de pe acolo inca incepura a dá semne de viétia; a-nume cu caslunea priimirei noulu fisanu *Pogány*, cinsti'a loru inca sariau d'in peile nemnisfesci de bucuria, ca liberalulu guvern u ngurescu se 'ndurá pré gratiosu a denumi unu romanu — de si paganu — de fisanu in acelu comitatu atátu de romanescu, si cumu dícu, saltau si ei de marea fericire.

Fórte intieptiesce, celu pucinu éra voru potè fi in grati'a domniloru, si nu li s'a potè imputá ca: **nu facu nemicu.**

TAND'A SI MAND'A.

T. Bunu ajunsu, da pe unde mai colindasi, frate Mando, septeman'a trecuta, ca nu te-am vediutu de feliu?

M. Hm! Cale de parte.

T. Unde?

M. La tergulu de vite la *Buz'a-turcului* langa *Bocsi'a romana*.

T. Si ce-ai vediutu pe acolo?

M. Hm! D'apoi lucruri pe catu de minunate, pe atátu de caracteristice si de risu.

T. Ce dracu!?

M. Asiè, Dieu! Am vediutu, frate, a-colo renunit'a universitate de sciintie ce a absolvat'o pop'a *Elek*.

T. Bine, bine, . . . dér' tu vorbisi si de lucruri caracteristice si de risu.

M. Da! éta si de aceste. Balaurulu, vream sa dícu, *Verwalterulu* dorminialu d'in *Bocsi'a romana*, *Seidl*, (acumu metamorfosatu in *Tölgysesy*.) candidatu de ablegatu, se preamblá pr'in tergu cu caruti'a mai cu unu oficiantu subalternu alu societáitii. . .

T. Fore huszár?

M. Ba da, cu unu huszár, dér' de celu cu breu rosíu, care, d'in deosebita onóre si gratia d'in partea lui *Tögyesy*, *siedea in bock langa cocisiu*.

T. Nu mai díce! Da dóra nu a fi fost acel'a pop'a *Elek*?

M. Ba, Dieu, tocmai elu, adeca pardonu Mari'a S'a.

T. Vedi acuma te pricepu. Caracteristicu si de risu e: ca unu ablegatu dietalu, in servilismulu celu nemarginitu, e in starere sa se faca si huszár, nu mai ca sa póta fi in hinteu cu domni.

M. Dorere, vedu ca-e cam asiè!

T. Ei, si a-poi ce mai scii de nou?

M. O minune mare!

T. Éu sa te-audu.

M. Conferinti'a convocata la Sibii, — sefi de care-ti amintii mai adeunadi, — dupa multa truda si necasu, canecanesce — ca mai totu-de-un'a candu cu trebile nóstre — spre necasulu *Tiligariului*, a loru cati-va aspiranti la svarmituri domnesci, dér' mai alesu, spre cea mai mare *mahnire* si *desamegire* a celoru multu ingamfati si pré 'nerediuti — a decisu cu mare, fórte mare majoritate *pasivitate absoluta* facie de hatalmasii amenintiatori d'in *Pute-a-peste*.

T. Dómne ajuta, ca mai audu si cate-o veste buna. . . D'a-poi, d'a-poi?

M. D'a-poi s'a mai decisu si acea: *ca sa se provóce si romanii d'in Ungari'a si Banatu, ca si ei sa fia pasivi, ca-ci in impregiurarile de asta-di neci ei nu potu sperá si acceptá ce-va de la domnii sílei.* . . .

T. Bravo! Bravo! Asiè sa fia! Atunci a-poi sa vedi die-t'a Ungariei catu va fi de domnesca, cu deputati alesii totu cate cu 2-3, séu multu 10-20 de voturi. — atunci a sa mai *rida si sa se destepite Europ'a sedusa.* . . .

M. Si eu eredu, ca cu ajutoriulu lui Domnedieu vomu si ajunge acele díle!

T. Mai un'a. . .

M. Stau la dispositia!

T. Spune-mi frate, si acea, cam cine au fost acei'a, la acea conferinti'a, carii si a-cum'a au mai voitu activitate, — asiè adeca pre-cumu vreu ei?

M. Prostoganule, d'a-poi totu cei cam cunoscuti si pana a-ci: *Cristea* redactorulu vediutu alu *Tiligariului*, *Z. Boi*, (!) *Dr. Bore'a*, diplomatu nou. *A. Lazaru*, aspirantu de . . . *N. Popea*, redactorulu nevedediutu alu *Tiligariului* si inca cati-va mari politici si diplomati vestiti!

T. Da las' ca-i voiu cunosce eu acusi mai bine. . .

M. Isémna-i numai 'n lista.

T. Si inca un'a!

M. S'andu!

T. Ce dícu domnii, la tote aceste?

M. Hei! domnii dícu domnesce, ca adeca *njsá-gurile loru sunt pline de amerintiári si de injuraturile cele mai cocisesci contra nostra*, ca ne intielegemu si ca vremu sa fimu pasivi. — si totusi de alta parte se facu, — ca *tiganulu* — ca nu li pasa, nu-i dóre s. c. l.

T. Asiè déra-su fórte ingrigiati.

M. Ca toti vinovatii.